

Publicerad 2014-10-03 20:44 av ryttarinnan

barnsoldaten som försökte gå mot strömmen

Vid den gröna linjen...

satt en fjortonårig pojke på huk och...

var mycket skärrad.

Hans namn var Housam—

Milisen runt omkring honom satt i grupper och...

höll på att förbereda olika sorters av bomber.

De flesta bomberna liknade små kottar.

Housam var smal och ganska gul i ansiktet...

som om han hade inte ätit på jättelänge.

Han visste inte vad som förväntade honom.

Han vet bara att han förlorade sina kamrater ...

en efter den andra...

varje gång ett sådant bombbälte gjordes.

Milisen blev färdig efter att ha arbetat i timmar.

En ur milisen kom närmare Housam..

klappade honom över axeln och sa:

- Nu ska du göra en viktig sak, Housam!
Dina föräldrar kommer att vara stolta
över dig, må du veta!
- Vad ska jag göra? mumlade Housam lite tyst och rädd.
- Du ska bomba de där jävlarna idag!
- Men jag vill inte döda någon! mumlade Housam igen.
- Du kommer att få en medalj, Housam...
för att du blir en ju hjälte!
- Jag vill inte vara hjälte! Jag vill inte vara hjälte!
Jag vill hem gå till mamma!

Housam grät och kunde inte andas...

han var jätteledsen.

Milisen uppmanade honom att stå upp...

som en man... och...

visa mod.

Housam stod upp emot sin vilja...

Han darrade som en skadad fågel.

Han kände sig så ensam och...

lämnad åt djävulen..

Han tittade förskräckt på hur milisen arbetade..

deras ansiktsuttryck var monsteraktigt...

De gjorde ett bälte av tyg av de små skrämmande bomberna.

En av dem kom fram till Housam,

sträckte fram bältet och..

knöt det runt om hans smala midja.

Housam blev rädd!

Milisen ryckte till honom hårt och snäste:

- Sluta skaka! Agera som en man istället!

- Vad ska jag göra med det här bältet? frågade Housam oroligt.

- Vi ska smuggla dig genom vägspärren till den andra sidan.

Där ska du bomba de jävlarna!

- Men... men... jag kommer ju själv att dö!

- Ja, du kommer att dö.

Men du ska inte bli rädd, pojk!

- Men... men... jag vill inte dö! Jag vill inte dö!

- Att dö för sitt fosterland är en ära, pojk!

Förstår du inte detta?

- Men jag vill inte döda mina kompisar!

- De är inte dina kompisar!

De är fienden som vill bestämma över ditt eget hemland!

- Nej... nej... jag vill inte döda mina kompisar, sa jag,
skrek Housam argt.

Milismännen blev arga på honom och...

ville att han skulle sluta vara besvärlig.

Så gav de honom en tablett...

som gjorde honom lugn och glad.

Detta var en drog som var farlig för hjärnan.

Sedan efter en stund blev Housam villig att lyda!

Miliserna gjorde honom snygg.

De kammade honom så att han såg välvårdad ut.

De klädde honom i en fluffig jacka som...

nådde ända ner till hans knän.

Man kunde inte lägga märke till...

något bombbälte under den här pösiga jackan!

Han gick med milisen,

lugnt och behärskat,

genom den taggiga spärren.

Där fanns flera brända bilar och...

massor av sandsäckar. ..

döden väntade hörnet..och..

Housam vägrade bomba sina kompisar..

milisen sköt honom..

Housam flög upp i himlen ..

med en bombflugen orättvisa..

barndomen grät..blodiga droppar..
ungdomen snyftade psalmika symfonier..
och förbannade okunnigheten..
en ond verklighet som världen drabbas av dag
livet är en tjuv..
det själ glädjen ur oskuldens mun..
Se och Hör kära freden..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ryttarinnan med Poeter.se id #47696 innehar upphovsrätten